

megen Tale om at forandre Tilsynet og indsætte særlige Tilsynsmænd, ved jeg ikke, om de, der tænke paa det, gøre sig klart, hvor store Udgifter det vil medføre. Man kan nemlig ikke give Tilsynsmændene alt for stort Omraade, naar der skal udføres et effektivt Skoletilsyn. Det er Mening, at den vedkommende Embedsmand skal bruges som Formand i Censurkommissionen ved Skolelærereksamen; det skulle vi alligevel have en Mand til. Han skal endvidere bruges paa samme Maade som den nuværende Konsulent, hvis Funktion bestaar i at afgøre, om en Bog er skikket til Undervisningsbog i Almueskolen. Ved Siden deraf kunde han være til Hjælp for Ministeren og Ministeriets Embedsmænd i mange Skoleanliggender. Der kunde ogsaa forekomme den Slags Tilfælde, hvor det var ønskeligt, at Ministeriet kunde sende en Mand hen og undersøge, hvorledes Forholdene ere. En Mand ser sikrere med sine egne Øjne end med andres og gennem skriftlig Indberetning. Det vil være til stor Gavn for Ministeriet at have en erfaren, kyndig Mand at bruge til saadan Gerning.

Der er endnu en Bemærkning angaaende Kaldelsen, som jeg maaske maa have Lov til at komme med bagefter. Jeg synes, at der er noget berettiget i den Udtalelse, at naar der fra Statens Side ydes et saa stort Tilskud, maa man ogsaa kunne vente, at man paaskønner det ved at give Staten lidt mere Indfyldelse paa Besættelse af Embederne. Jeg skal imidlertid erkende, at der er givet meget mere Indfyldelse ved de to Bestemmelser, jeg før omtalte, og det kunde nok være, at man endnu kunde finde en Bestemmelse, som det kunde være ønskeligt at gennemføre.

Ja, med disse Ord vil jeg sige de tre første ærede Talere Tak for deres Udtalelser om Forslaget, som det foreligger, og jeg vil endnu en Gang udtale, hvad jeg sagde før; at jeg for mit Vedkommende skal gøre alt, hvad der staar i min Magt for at føre denne Sag til en saadan Afslutning, at Lovforslaget kan blive vedtaget i denne Session.

Naar derimod det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Knudsen) udtalte saa megen Misfornøjelse med Lovforslaget, maa det være mig tilladt at sige, at hvis Skoleloven skulde gives en saadan Skikkelse, som den maatte gives, hvis disse Mangler skulde afhjælpes — om det da var muligt for Skolen — vilde den ikke blot ikke blive færdig i denne Samling, men saa vilde det vistnok i det hele taget have meget lange Udsigter. Jeg beklager lige saa meget som det ærede

Medlem den Fordærvelse hos Ungdommen, som maa findes, naar det staar saaledes til, som han oplyste os om, men jeg maa dog bemærke, at det samme, saa vidt jeg ved, er Tilfældet i næsten alle andre Lande i Europa, og det turde vel nok være, at Grunden til, at det er Tilfældet, og Midlerne til at modarbejde det, burde søges i alt Fald for en væsentlig Del paa andre Omraader end netop paa Skoleundervisningens. Thi jeg tror, at man aldrig kan drive Skoleundervisningen til en saadan Fuldkommenhed, at man derved kan faa Ende paa de fordærlige, ja forfærdelige Tilstande, som det ærede Medlem skildrede. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man kan vente snart at faa et Lovforslag paa Basis af den Kommissions Betænkning, det ærede Medlem nævned, kan jeg desværre for Øjeblikket ikke udtale andet, end at den Sag skal blive tagen under omhyggelig Overvejelse, men hvis det ærede Medlem vidste, hvor store Krav der stilles til en Kultusministers Arbejdskraft og Arbejdsdygtighed, naar der kun ligger 4 Måned imellem 2 Rigsdagssamlinger, vilde han kunne forstaa, at det har været umuligt for mig allerede nu at faa det alt sammen taget op; dog jeg skal, som sagt, tage denne Sag under nøje Overvejelse.

Goos: Jeg har taget Ordet ikke for paa nogen Maade at fravige, hvad jeg tidligere har sagt: at jeg ikke skal indlade mig paa Realiteten af de Spørgsmaal, som nu foreligger, og som ere blevne fremdragne af andre Talere og ogsaa af den højtærede Minister; Landstingets enkelte Grupperes Standpunkt, saaledes som det forelaa tidligere, er jo naakoms bekendt. Det er blot med Hensyn til det sidste Punkt, som den højtærede Minister berørte, og som blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Knudsen), at jeg, i øvrigt i Tilslutning til, hvad den højtærede Minister udtalte, skal bemærke, at hvor vid og omfattende i øvrigt dette Lovforslags Plan var lagt, saa kunde dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, dog alligevel ikke være kommen ind under dets Ramme; thi Spørgsmaalet om forbryderiske Børns Behandling hører overhovedet ikke hjemme under Kultusministeriet, men under Justitsministeriet.

S. Jensen: Ja nu behøver jeg altsaa ikke at gætte mig frem angaaende Spørgsmaalet om at give teologiske Kandidater Adgang til at søge Lærerebæder i Købstæderne; nu har jo den højtærede Mini-